

Satu Tanninen

Patajätkä

RUNOTEOS

Runokirja

PATAJÄTKÄ

PATAJÄTKÄ
@ Satu Tanninen
Taitto Satu Tanninen
Kansikuva Satu Tanninen

Kustantaja: BoD- Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD- Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-286-708-7

Hän

Mä näin jo kaukaa,
kun hän saapui halki ihmismeren.
Tunsin punastuvani, ja verenikuohun.

Hänellä oli silmissään elämän jano,
jano kiihkon, ja tuskan sen,
kun kulkee läpi pettymysten.

Mies tumma, karkeapiirteinen,
hän tatuoinut kuvansa on minun sydämeen.
Elämä on niin lyhyt,
sielusi on sieluani minun vuosisatojen ajan etsinyt.
Lauantaiaamu ymmärtää aina kaiken,
tältäkö se tuntuu, ennen kuin myötätuuli
purjeisiin tarttuu.
Huomaan kuinka murheet ne yönjälkeen heikkenee.

Mä unelmista linnan teen,
se minut vangitsee.
Sisälle sen piilotan surullisen sydämen.
Silmät suljen, katsoa en saata, kun
huomiseen valoa ei näy.

Heikko on sydämeni, rakkaudenorja,
varteni naisen, notkea, norja.
Hiukseni kevät-tuulella leijuu,
tahtoisin olla onnellinen.

Katson ulos elämää

Katson ulos elämää,
mua kyynelsilmin tässä elämässä
älä koskaan nää.
Sun vaikea on tätä ymmärtää,
sydämeni vierelläsi
kiertää samaa ympyrää.

Olet vuodenkierto sydämeni mun,
keväisin taas sinuun hulluna
uudestaan rakastun.
Olet, aamu, päivä, ilta,
joka vuoden kuu.
Olet aurinko, sen lämpö,
olet varjo joka taakseni laskeutuu.

Tervetuloa maaliskuu

Minussa on valo,
minussa on pimeys.
Minulla on sitkeä mieli,
joka unelmia syö.
Talvi tuli jäisenä,
routa rakensi sillan yli
kuuman helvetin.

Saapui viimein kevään kaiku,
alkoi jälleen maaliskuu.
Kevät kutsuu ihmislasta,
unohdukseen joutumasta.
Kohta on oinaan aika
tulla, kunhan kalat
uivat pois.
Tähtitaivas kutsuu tuolla,
astrologian kierron puolla.

Miljoona unelmaa

Miljoona unelmaa kuivassa kurkussaan
huutaa ulospääsyään.

Aivossani rummuttaa miljoona irti pääsyttä
riimiä, ulos meidät päästäkää.

Rumimmat vain säästäkää,
liiat riimit kuormittavat,
aivokoppaani kiehuva.

Nyt olen tässä, unelmaani
etsimässä. Hihassani pataässä,
sielussani huutaa paholainen
kohti kuuta. Enkeleillä paljon
työtä, suojella mua pitkin yötä.

Pilvinen päivä

Muistan sen erään päivän,
kun taivas ylleen kääri
tummia nuttujaan.
Niin kaiken järjen häivän,
menin tuuleen kadottamaan.
Sitä suurta rakkautta,
mikä kansat saavat kädet
yhteen liittämään.
Sitä tulin joskus runoin,
tänne maailmaan kiittämään.

Soi pilvissä laulu tuulen,
sen kaiun kaukaa kuulen,

Elonkorjuun aika

Ajattelen liikaa rakkautta,
aivan liikaa, jotain tuntematonta.
Sinä olet minun ainoa taivas, olet
ainoa sydämeni meri.
Niin kuohuvaa, sekä kiihkeää
on äitimaan vuodattama ihmisveri.

Yllätys, taas mä kirjoitan
rakkaudesta, joka ei kauan kestä.
Sitä outoa rakkautta ei voi piilottaa,
ei pois kasvoiltansa pestä.
Näihin runoihin, sekä tarinoihin
sydän turtuu. Katsokaan, ja hymyilkää,
kun nainen murtuu.
Unelmoin mä tähköpäistä päiden yllä,
käsi kädessäsi kiinni kävelyllä.

Pian kukkivat omenapuut,
niin kuin kirsikankukat Japanin,
niiden tuoksuun sinut tallensin.
Omenani kauas puusta putosi, oli kaunis punainen.
Taideteos Luojan sen, joka meille kaiken antaa
taivaan kotiin heikon kantaa.
Olen valmista viljaa, polvilleni nöyrytynyt.
Korjaa minut silloin pois, kun elonkorjuun aika ois.

La dolce vita

En muuta voinut kuin olla
nokisydäminen enkeli.
Helmassaan enkeliä kyyneliä
vuotavaa, äitimaa kuljettaa.
Rakas ystäväni kaukana jossain,
maailma minun sydämeni vei.
Uupuu vaan kyydistään,
se onnellinen mies.

Elämä anna mulle anteeksi,
tanssin täällä
La dolce vitaa.

Yhden askeleen horjahdus

Yhden askeleen horjahdus,
kaikki pitävä alta katoaa.
Sydän tuskan sisäänsä patoaa,
hullu huuto huomisen,
on tuskanhuuto luomisen.
Vanha sf-filmi perhe Suomisen.
Kautta kunnian, ja omantunnon,
tarkistan sen lujan kunnon.

Avaruuden kaiku vastaa,
huuto tuuleen ainoastaan.
Äitimaan on syli avoin,
sen koen miljoonin tavoin.
Olemassaolon tarkoitus,
onko ikävän nyt karkotus?
Niskavuoren Heta nyt,
on marttyyriksi syntynyt.
Uusi aika atomien,
sinne virtuaalinen on huominen.
Aikamatkaan alle taivaan,
nousen virtuaaliseen ilmalaivaan.
Tatuointi sielunhintaan,
kuuluu siruun nahkan alle ihonpintaan.
Fysiikkaa, sekä kemiaa, täynnä hypotermiaa.
Vilttiä nyt päälle lisään,
kunnes uneen pääsen sisään.
Kädet ristiin rinnan alle ylös huuto Jumalalle.
Yksinäistenluomakunta näkee samaa painajaisunta.

Runoja Jokelasta, ja Paronittaresta, muutenkin Joensuun tunnelmista.
Kunnioittava niiaukseni Jokelalle.

www.bod.fi